

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘”

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์พืช” หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ตอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก ผลหรือเมล็ด

“พันธุ์พืชควบคุม” หมายความว่า พันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นพันธุ์พืชควบคุม

“พันธุ์พืชรับรอง” หมายความว่า พันธุ์พืชที่ได้ดำเนินการทดสอบ ตรวจหรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“ฉลาก” หมายความว่า รวบรวมถึงรูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ อันแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อพันธุ์พืชโดยเฉพาะ

“รวบรวม” หมายความว่า รวบรวมพันธุ์พืชเพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะบรรจุ

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจกหรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้าในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร โดยมี การขนถ่ายหรือเปลี่ยนยานพาหนะ

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) ผู้ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุ ซึ่งผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าเป็นผู้ บรรจุ และเป็นการขายโดยมิได้เปิดภาชนะบรรจุ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

เจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการ
อื่น และออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพันธุ์พืช

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพันธุ์พืช” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินเก้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และหัวหน้ากองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ
ความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ใน
ตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็น
องค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ แต่งตั้ง คณะ
อนุกรรมการเพื่อพิจารณาคำพิพากษา หรือปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับ
พันธุ์พืชตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความใน
มาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดย
อนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม
การส่งเสริม และการออกประกาศเกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่อง
เกี่ยวกับพันธุ์พืช

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต
เกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา กำหนดชนิด และชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็น
พันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับพันธุ์พืช
ควบคุม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒)
หรือ (๓) แจ้งชนิดชื่อพันธุ์และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุม
ที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(๒) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีรักษา
พันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒)
(๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๓) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้ หรือมี
หรือผสม หรือเจือปนในพันธุ์พืชควบคุม และกำหนดวัตถุหรือ
สิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนใน
พันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑)
(๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๔) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ใช้ผสมในพันธุ์พืชควบคุม
โดยระบุชื่อสามัญและชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น
เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)
ปฏิบัติ

(๕) กำหนดว่าพันธุ์พืชควบคุมชนิดใดและชื่อพันธุ์ใด
ที่ต้องบรรจุในภาชนะบรรจุ กำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็น

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุพันธุ์พืชควบคุม เพื่อให้ผู้รับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ
(๒) รวบรวม ขยายพันธุ์พืชควบคุมเฉพาะที่เป็นพันธุ์พืชรับรอง

(๗) กำหนดชนิดพันธุ์และปริมาณของพันธุ์พืชควบคุม
ที่อนุญาตให้นำเข้า

การออกประกาศตามมาตรานี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับ
ไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออกหรือ
นำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บพันธุ์พืชควบคุมไว้ใน
สถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกพันธุ์พืชควบคุม
ซึ่งขยายพันธุ์พืชควบคุมที่ตนปลูกเอง ให้แก่ผู้รับใบอนุญาต
รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตส่งออก
ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้ปลูกพันธุ์พืชรายอื่นเพื่อใช้
เพาะปลูกเองโดยมิได้ทำการโฆษณา

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและข้อ
พันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้
ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุม
เพื่อการกักอยู่ในวันประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม
มาตรา ๑๔ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้
และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการ
ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และ
ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ผู้รวบรวม
ขาย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าได้เมื่อ
ปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

- (๑) เป็นผู้มิฉะนั้นจะดำเนินกิจการได้
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือ
เสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขาย นำเข้า
หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(๖) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

ในกรณีที่มีนิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม

(๑) (๓) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินกิจการซึ่งเข้าลักษณะตาม (๒) (๓) และ (๔) ด้วย

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตสำหรับพันธุ์พืชควบคุมมีดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุม
- (๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า
- (๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) หรือ (๕) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) สำหรับพันธุ์พืชควบคุมที่ตนรวบรวม นำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่า การกระทำของลูกจ้าง หรือตัวแทนของผู้รับ
ใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของ
ผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่า
การกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ให้ใช้ได้จนถึงวัน
สิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้า
ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุม
เพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่
มิให้กำหนดเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับ
ใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสีย
ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบ
กิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้
ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือ
ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาต หรือผู้ขอต่อ
อายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน

สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
การไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต
รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายพันธุ์พืช
ควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีมี
อำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอ
ของผู้อุทธรณ์

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า

(๑) บรรจุนพันธุ์พืชควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่
ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือ

(๒) ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรง
ตามฉลาก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุม
เพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอก
อาคารแสดงว่าเป็นสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาษาพระบรมรูปพันธุ์พืช
ควบคุมที่รวบรวมขึ้น และในฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชควบคุม และมีคำว่า
“พันธุ์พืชควบคุม”

(ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับพันธุ์พืชควบคุม

(ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(ง) น้ำหนักสุทธิของพันธุ์พืชควบคุมตามระบบเมตริก

(จ) อัตราความงอกของพันธุ์พืชควบคุม และระบุนวัน
เดือนปีที่ทดสอบ

(ฉ) เดือนและปีที่รวบรวมหรือนำเข้า

(ช) อายุความงอกของพันธุ์พืชควบคุม เดือนและปีที่
สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์

(ข) ถ้าพันธบัตรที่ผูกควบคุมมีวัตถุอันผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของวัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในพันธบัตรที่ผูกควบคุม

(ฅ) ถ้าพันธบัตรที่ผูกควบคุมมีสารเคมีอันตรายตามมาตรา ๑๓ ผสมอยู่ด้วยต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในพันธบัตรที่ผูกควบคุม ทั้งต้องแสดงเครื่องหมายหัวกระโหลกกับกระดูกไขว้ และมีคำว่า “อันตราย” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย

(ฉ) ข้อความอันที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุเพิ่มเติมในฉลาก

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธบัตรที่ผูกควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่า เป็นสถานที่นำเข้าซึ่งพันธบัตรที่ผูกควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมพันธบัตรที่ผูกควบคุมมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) นำตัวอย่างพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้าทุกรวมามอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาษาณะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมที่นำเข้ามาตามมาตรา ๒๒ (๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า นำพันธุ์พืชนั้นมาแบ่งบรรจุในภาษาณะบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาษาณะบรรจุตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุมปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม

ลักษณะ ขนาดและป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ดูแลฉลากที่ภาษาณะบรรจุพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คงอยู่ครบถ้วนและชัดเจน

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายภายในอาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

หมวด ๔

การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อื่นคำขอโดยระบุชื่อของพันธุ์พืชนั้นพร้อมทั้งส่งตัวอย่างและแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืชนั้น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ

การขอให้ออกหนังสือรับรอง และการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชรับรอง ตลอดจนการระบุชื่อของพันธุ์พืช พร้อมทั้งการส่งตัวอย่างและการแจ้งรายละเอียดของพันธุ์พืช ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชสงวน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพันธุ์พืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลองหรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งพันธุ์พืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใดออกนอกเขตท้องที่ใด หรือนำหรือส่งพันธุ์พืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชต้องห้าม

มาตรา ๓๔ พันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

(๑) พันธุ์พืชที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) พันธุ์พืชที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๓๕ พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชที่มีลักษณะต่อไปนี ให้ถือว่าเป็นพันธุ์พืชปลอมปน

(๑) พันธุ์พืชหรือวัตถุที่ทำเทียมพันธุ์พืชทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นพันธุ์พืชแท้

(๒) พันธุ์พืชที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า แหล่งรวบรวม หรือระบุเดือนปีที่รวบรวมหรือนำเข้าซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๓) พันธุ์พืชที่มีพันธุ์พืชอื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณที่แจ้งไว้ในฉลาก หรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชปลอมปน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของพันธุ์พืชนั้น

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายพันธุ์พืชควบคุม หรือสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุม เพื่อการค้าในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกพันธุ์พืชในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อ

(๑) ตรวจสอบพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

(๒) นำพันธุ์พืช หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพหรือพันธุ์พืชปลอมปนในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจหรือวิเคราะห์

(๓) ถิ่น ยึด หรืออายัดพันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับพันธุ์พืช

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและ
ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๐ ในการค้น พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายาม
มิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

มาตรา ๔๑ สิ่งของที่ยึดได้ในการค้น ให้ห่อหรือบรรจุ
หีบห่อและประทับตรา หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๒ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตาม
มาตรา ๓๘ ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดง
ความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้รับใบอนุญาต
ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานนั้น หรือ
ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหากบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้
ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่
ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต
ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานนั้น ผู้ครอบครอง
ยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ดู เพื่อให้รับรองว่า
สิ่งของนั้นได้ค้นได้ในสถานที่หรือในยานพาหนะนั้น ถ้าบุคคล
ดังกล่าวนั้นไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียด
แห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยาน แล้วแต่กรณี ฟังและให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๔๒

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ พันธุ์พืช ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๓๘ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับแล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามความเห็นสมควร

หมวด ๖

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้

มาตรา ๔๗ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๔๘ เมื่อปรากฏต่ออธิบดีว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

หลายครั้งหรือครั้งเดียว แต่เป็นการกระทำผิดร้ายแรง อธิบดี
มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องหยุด
ประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และจะขอรับใบอนุญาตใดๆ
ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปี นับแต่
วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่จะออก
ใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๔๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ
ในกรณีที่ ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอม
รับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย
ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต
ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
เพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือ
แก้ไขคำสั่งอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ในทางที่
เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับ
คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายพันธุ์พืช
ควบคุมของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่ง
พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้
นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงาน
เจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้อีก แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๗

สถิติพันธุ์พืช

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา กำหนดให้มีการเก็บสถิติเกี่ยวกับพันธุ์พืชชนิดใดชนิด
หนึ่งในท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้ผู้ซึ่งมีอาชีพเกี่ยวกับพันธุ์พืชดังกล่าวกรอกราชการ

ข้อความ และจำนวนเกี่ยวกับสถิติตามแบบพิมพ์ที่อธิบดีกำหนด และให้อธิบดีกำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่นไว้ในแบบพิมพ์ด้วย

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการ ข้อความและจำนวนตามความเป็นจริง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในแบบพิมพ์

มาตรา ๕๔ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การเก็บสถิติพันธุ์พืช ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับคำสั่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบรายการข้อความและจำนวนเกี่ยวกับสถิติพันธุ์พืช และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำสั่งหรือผู้แทนตอบคำถามอำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้นำความในมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ขายนำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชควบคุมภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ.

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่สิ้นอายุแล้ว ภายหลังที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ แล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือ
มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒
หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕
หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๓ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๑
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน
สี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ วรรคสองแล้ว ยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายพันธุ์พืชควบคุมของตนที่เหลืออยู่ให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ หรือขายภายหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๓๑ เมื่อศาลเห็นว่ามี^๑การกระทำความผิดเพราะ
ฝ่าฝืน^๒ประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืน^๓
มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ แม้ศาลจะ
เห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด ก็ให้ศาลสั่งริบพันธุ^๔พืช เครื่องมือ
อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้^๕เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นเสีย
ทั้งสิ้น บรรดาสิ่ง^๖ที่ศาลสั่งริบให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร
เพื่อจัดการตาม^๗ที่เห็นสมควร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตขายพันธุ์พืช
ควบคุม ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งพันธุ์พืช
ควบคุมเพื่อการค้า ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๖) ค่าทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์
คุณภาพหรือคุณสมบัติของพันธุ์พืช
เพื่อออกหนังสือรับรอง ตัวอย่างละ ๒๐๐ บาท
- (๗) หนังสือรับรองพันธุ์พืช
ให้เป็นพันธุ์พืชรับรอง ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๑๐ บาท
- (๙) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละ
เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับ
ใบอนุญาตแต่ละฉบับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศและของประชาชนจึงขึ้นอยู่กับเกษตรเป็นสำคัญ แต่ปรากฏว่าการเพาะปลูกของเกษตรกรให้ผลต่อไร่น้อยกว่าที่ควรจะได้รับมาก และผลิตผลยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เมื่อมีการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ สินค้าเกษตรของประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทั้งในด้านคุณภาพและราคา อันเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ทั้งนี้ ก็เพราะประเทศไทยยังขาดการส่งเสริมและการควบคุมการใช้พันธุ์พืชที่ดี ทั้งยังปล่อยให้มีการประกอบการค้าพันธุ์พืชโดยเสรี ไม่มีการควบคุมแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้มีผู้ส่งพันธุ์พืชจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศและมีการผลิตพันธุ์พืชจำหน่ายแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นทุกปี และปรากฏว่ามีการจำหน่ายพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ และพันธุ์พืชปลอมปนอยู่เสมอ นอกจากนี้ก็ยังมีกรณีโฆษณาเท็จหรือเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพของพันธุ์พืชเป็นการหลอกลวงให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย ฉะนั้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ และผู้ประกอบการค้าพันธุ์พืชสามารถดำเนินกิจการไปด้วยดี สมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศให้เจริญรุ่งเรือง และมีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น